

Прѣстѣпното Безумие

и

Анкетата по Него.

Памятна ще остане въ историята на народитѣ българската епопея отъ 1912 и 1913 г. Памятна ще остане тя по възторга, съ който се почна и води войната, възторгъ, който бѣ рожба не само на цѣлѣта, съ която се прѣдприе тя, но и на дипломатическата подготовка, която отъ самото начало ѝ направи сигурна сполуката. Памятна ще остане тя още и по роскошния плодъ на тоя възторгъ, по славнитѣ подвизи, които я ознаменоваха и съ които справедливо може да се гордѣе не само българскиятъ народъ, но и човѣшкиятъ родъ въобще. Качествата и добродѣтелитѣ, които вжтрѣ въ три недѣли ни побѣдоносно понесоха до Чаталджа и ни завоеваха Одринъ, сж качества и добродѣтели, които ще се даватъ като примѣръ на потомството. И ще се разправя отъ поколѣние на поколѣние, че тия умственни и нравственни достойнства се проявиха у единъ малъкъ народъ, въ борба за единъ великъ идеалъ. И ще се разказва, че, благодарение на тия доблести, осъществи се тоя идеалъ, възстанови се Санъ-Стефанска България.

Но намѣриха се хора, които съ единъ нечестивъ замахъ осуетиха великото дѣло, докараха погрома, донесоха позора. Ако има нѣщо, което да е нужно за бждешето на България, то е да се издири, кои сж виновницитѣ на това тѣй нарѣчено отъ нашитѣ противници „прѣстѣпно безумие“. Ние, народняцитѣ, първи дигнахме гласъ за да искаме това издирване. И, първи ние, изказахме своето голѣмо задоволство, че при послѣднитѣ дебати въ Народното Събрание по анкетата, не се намѣри народенъ прѣдставителъ, който да вдигне ржка противъ нея. Но при разискванията по анкетата безогледно щѣли